

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Μετάφραση

Διάλογος πλουσίων και φτωχών, τι θα μπορούσαν να έχουν πει οι φτωχοί στους πλούσιους και αφετέρου τι αυτοί στους φτωχούς.

(ΠΕΝΗΤΕΣ.> Μέχρι τότε θα ανεχόμαστε την απληστία σας, αδερφοί λόγω του Χριστού και όχι στον χαρακτήρα,. Μέχρι τότε ο κοινός πατέρας όλων θα υπομένει να παρατηρεί εσάς να ιδιοποιείστε τα κοινά αγαθά,. Μέχρι τότε δεν θα εξοργίζεται και δεν θα συνταράσσει τη γη, βλέποντας εμάς να ψυχορραγούμε ελεεινά από την πείνα, ενώ εσάς να κατέχετε περισσότερα από όσα αγαθά χρειάζεστε και να τα χώνετε κάτω από τη γη,. Χωρίς να δέχεται αυτά καθόλου η κοινή όλων μητέρα θα ταραχθεί φυσικά και θα καταπιεί οργώνοντας όσους τα κάνουν. Δεν επιθυμεί, αν και είναι άψυχη, αυτά που κάποτε πρόηλθαν από την κοιλιά της να τα κατέχει πάλι, αλλά σε άλλες κοιλιές, τις δικές μας, να τα στείλει.

Θυμηθείτε λοιπόν τι έχουν πάθει αυτοί που κάποτε άρπαξαν από φτωχούς σαν εμάς τους καρπούς της δεν βλέπετε την εξάρτηση των σωμάτων, ότι το όλο ασθενεί από ένα μέρος του, δεν αισθάνεσθαι καθόλου τη δική μας οδύνη και μένετε ανάλητοι έχοντας αποκοπεί, όπως φαίνεται, από εμάς με το ξίφος της ασπλαχνίας, ακόμα και τα πρώτα στοιχεία γίνονται άπληστα και εχθρικά, όταν βλέπουν τα μέρη τους να ασθενούν. Μακάρι να σας πείσουν αυτοί που στα χρόνια του Νώε καταστράφηκαν από το νερό για τις αμέτρητες αμαρτίες τους οι Σοδομίτες, τους οποίους η φωτιά που ήρθε από πάνω κατέκαψε για τη φιληδονία τους οι Αιγύπτιοι που καλύφθηκαν από αέρα και θάλασσα για την φιλαρχία τους ο Δαθάν και ο Αβιρών που τους κατάπια η γη ανοίγοντας εξαιτίας της φιλοδοξίας τους. Απεχθάνεται, όπως θα μπορούσε να πει κάποιος, το σύνολο τα μέρη που καταστρέφονται με τέτοιες αμαρτίες και , όταν αυτά μέσα στην ψυχή εγερθούν, τα καταστρέφει χωρίς έλεος με διαταγή του Ποιητή, ώστε να μην μαιίνονται τα υγιή μέρη από αυτά.

Είναι αξιοθαύμαστο ότι δεν οικειοποιείστε όλα τα στοιχεία αλλά μόνο τα ψήγματα χρυσού, σαν τα μικρά ποντίκια μαζεύετε ψίχουλα και σαν τα μυρμήγκια κόκκους και τα εναποθέτετε συλλέγοντας τα σε τρύπες περισσότερο τα κατέχει καθένας μόνος του. Αυτά, μην αντέχοντας την αδικία προς εμάς, φεύγουν από τα όριά τους, όπως πολλές φορές έχει λεχθεί. Εφόσον αυτά παρήχθησαν για κοινή χρήση και ούτε η φύση των ζώων εμποδίζει την συμμετοχή σε αυτά, πώς θέλετε να είστε οι μόνοι κάτοχοι τους, δεν βλέπετε την ανυπαρξία και τη ματαιότητα τους, ότι γρήγορα πηγαίνουν σε άλλους κατόχους και από αυτούς αμέσως εύκολα σε άλλους μεταπηδούν αν μπορούσατε χάρη στον Θεό να καταλάβετε τον ήλιο, δεν θα μας αξιώνατε την απόλαυση του.

Πώς καταχράζεστε τα αγαθά του κοινού πατέρα, περισσότερο δικού μας, και δεν ντρέπεστε αν μας ξεπερνάτε σε αρετή, συγχαρητήρια μάλλον ούτε τότε θα ήταν δίκαιο οι εργάτες της αρετής να οφείλουν να μιμούνται την δικαιοσύνη του Θεού. Αν δεν μας ξεπερνάτε, πώς δεν φρίττετε και φέρετε αμέριμνα ότι η αγανάκτηση του κοινού πατέρα επιτείνεται τόσο πολύ και ότι φυσικά ομοίως με τα άλλα σας εγκλήματα θα προστεθεί αυτό, το ότι σε εσάς βασίζεται η ζωή και ο θάνατος των αδερφών σας όλοι λένε ότι ο θάνατος από πείνα είναι αφόρητος και ότι είναι ο αλγεινότερος από όλους τους θανάτους γιατί η ψυχή, έχοντας έλλειψη της κατάλληλης τροφής που έρχεται από έξω, τρέφεται με το σώμα από την ανάγκη της φύσης, όπως η φωτιά που καίει το σκεύος από πάνω της όταν το βρει κενό. Για αυτό λιώνουμε περισσότερο από τον φθόνο, αν και έτσι αμαρτάνουμε, όταν βλέπουμε εσάς, που κατέχετε πολλά αγαθά, να μην λυγίζετε μπροστά στη δική μας φτώχεια

ούτε να σπεύδετε με κάποιο ελάχιστο δώρο να σβήσετε το καμίνι της φτώχειας που μας καίει γιατί ακόμα και κάτι μικρό θα ήταν σημαντικό για εμάς.

Εκείνο το φως, το οποίο με το που εμφανίζεται δεν διαλύει το σκοτάδι, δεν θα το έλεγε κανείς φώς, όπως ακριβώς δεν θα μπορούσε να πει κανείς πλούτο εκείνον που δεν διαλύει την φτώχεια αλλά έσχατη φτώχεια και στέρηση γιατί ποτέ δεν χορταίνει κάποιος που έχει φτώχη ψυχή δεν ταραάζει τη σκέψη του αυτός που διακατέχεται από δίψα και που τον βλέπει να μην έχει νερό για αυτόν που βλέπει παντού νερό και δεν μπορεί να το πάρει γίνεται διπλό και πολλαπλό το βάσανο και εύχεται να μην υπήρχε και να μην το έβλεπε με τα μάτια του. Όπως δεν θα έλεγε κανείς ρόδο κάποιο λουλούδι που δεν έχει την οσμή του ρόδου, ακόμα και αν εξαπατά με την όψη του, ούτε οίνο ένα κρασί που δεν τον μεθά, ούτε άρτο ένα ψωμί που δεν τρέφει το στομάχι, ούτε φωτιά κάτι το οποίο δεν καίει, ούτε νερό κάτι που δεν παγώνει και δεν διώχνει τη δίψα, έτσι δεν μπορεί να ονομαστεί πλούτος αυτός που δεν τρέφει τον φτωχό.

Δεν ντρέπεστε ακούγοντας όσα κάνουν οι Εβραίοι για τους ομόφυλους τους φτωχούς και τους δικούς μας αιχμαλώτους, πώς αυτοί δεν απαξιώνουν κανέναν από αυτούς από την αρμόζουσα φροντίδα, είναι εξαιρετικά παράλογο ότι οι Εβραίοι και οι Μωαμεθανοί είναι ελεήμονες, ενώ οι πιστοί του Χριστού, που είναι από τη φύση Του φιλόανθρωπος και ελεήμονας, είναι αποκρουστικοί και φειδωλοί στους ομόφυλους τους. Έχετε πάρει εξαιτίας μας τα αγαθά της παρούσας ζωής και θα πάρετε και αυτά της μέλλουσας, όσοι έχετε έλεος.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Δεν είναι δίκαιο να τρέφουμε δωρεάν αυτούς που δεν δουλεύουν.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Εσείς ποια υπηρεσία προσφέρατε στον Δεσπότη για αυτά που απολαμβάνετε, δεν οφείλετε και εσείς οι ίδιοι αυτά που έχετε υποσχεθεί, δεν εναντιώνεστε καθημερινά σχεδόν σε όλες τις πράξεις και τα λόγια σας δεν βλέπετε άκριτα το παρόν ως μόνιμο, δεν αναμειγνύεσθε κακώς σε άνομο γάμο με τις κόρες της Σολομώντειας βδέλλας, δεν επαίρεστε με υπερηφάνεια σε εμάς για τα πολύτιμα αγαθά που κατέχετε και μας σιχαίνεστε σαν σκαθάρια και μύγες³, ύστερα, αφού εγκαταλείψετε από ανάγκη την αλαζονεία, πηγαίνετε γυμνοί στην Κρίση παίρνοντας τίποτα περισσότερο από ένα καλάθι (με νερό) από το πηγάδι. Εμείς, όμως, κοπιάζουμε πολύ και από αυτόν τον κόπο το κέρδος είναι ελάχιστο ή κανένα για εσάς ακολουθεί μεγάλο κέρδος με λίγο μόχθο. Είμαστε πολύ λυπημένοι όταν βλέπουμε τα πράγματα που θεωρούμε πολύτιμα να περιφρονούνται από εσάς και κανείς πωλητής δεν θέλει να δεχτεί ως πληρωμή το ομορφότερο πράγμα από όλα όσα έλαβε ο άνθρωπος από τον Θεό, χωρίς το οποίο δεν θα υπήρχε ούτε γνώση του Θεού ούτε διάκριση αρετής και κακίας, εμείς θα ήμασταν αθλιότεροι από τα ίδια τα εξαμβλώματα και θα πεθαίναμε τη στιγμή της γέννας μόνο από αυτό δεν ζούμε καλά, δεν είμαστε σωσμένοι, εξουσιάζουμε τα πάντα, όντας ασθενείς, ξεχωρίζουμε από τα ζώα της γης και συνομιλούμε με τους αγγέλους και τον Θεό,

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Πώς περιφρονούμε την υπόληψη και την αξιοπρέπεια σας,.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Προτιμώντας τη σωματική από τη νοητική τροφή και τη σαρκική και γήινη απόλαυση από την πνευματική και ουράνια. Η μια πηγαίνει στην ψυχή ενώ η άλλη στο αποχωρητήριο και διώχνεται με τα περιττώματα. Για αυτό όσο η ψυχή υπερτερεί του σώματος, τόσο ο δότης της ψυχής υπερέχει αυτού που παρέχει τον άρτο.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Έτσι έχει οριστεί, ώστε εσείς πάντα να δυστυχείτε και να παθαίνετε τα πάνδεινα, ενώ για μας τα πράγματα να πηγαίνουν ομαλά.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Αυτό είναι αμφίβολο, σοφότατοι αν έπρεπε όλοι οι πλούσιοι να είναι καλοί, αφού ο πλούτος τους δόθηκε από τον Θεό, έπρεπε και όλοι οι φτωχοί να είναι κακοί, όντας απομακρυσμένοι από τον Θεό. Όμως, δεν είναι έτσι, δεν είναι γιατί δεν θα μπορούσε να γίνει

το ατύχημα να αποξενωθούμε από τον ίδιο τον Θεό ούτε εσείς μπορείτε να εξοργίζεστε τόσο, ώστε να λέτε και να εννοείτε τέτοια παράξενα πράγματα, να υποστηρίζετε ότι οι φτωχοί απομακρύνθηκαν από τον Θεό, τους οποίους ο Ίδιος ευλόγησε και περισσότερο τους έκανε αδελφούς του. Πώς πτώχευσαν και πείνασαν πλούσιοι, πώς αυτοί που απολαμβάνουν τα αγαθά τους εδώ στη γη τα στερούνται στην άλλη ζωή, είναι ολοφάνερη άρα η αιτία της απόκτησης χρημάτων σε έναν νουνεχή πλουταίνει κανείς είτε από γνώση, είτε από εμπόριο, άλλος από εγκράτεια, άλλοι από λεία, πολλοί από εξουσία ή από πατρική κληρονομιά και τα συναφή. Άλλοι πάλι πτώχευσαν από τις αντίθετες αιτίες.

Αν θέλετε να πλεύσετε ακυμάτιστα στη θάλασσα της ζωής, δείτε μας με έλεος και δώστε ένα μέρος του φορτίου των δικών σας караβιών στα μικρά πλοιάρια μας, ώστε να μπορέσουμε από εδώ αμφοτέρωθεν να αγκυροβολήσουμε με κυβερνήτη τον Θεό στο λιμάνι της σωτηρίας και ούτε εσείς να βυθιστείτε από το βάρος ούτε εμείς με τη σειρά μας να κλονιζόμαστε από την έλλειψη βάρους και να γέρνουμε.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Δεν είναι λογικό, κακότυχοι, να υποστηρίζετε αυτά γιατί το σύνολο έλκει τα μέρη και όχι το αντίθετο όπως και ο ήλιος αφαιρεί την οπτική δυνατότητα σε αυτόν που θέλει να τον κοιτάξει.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Αγαθοί, σε εμάς, όμως, έλειψε το σύνολο και δεν απόμεινε ούτε μέρος ούτε το ελάχιστο κομμάτι ενός μέρους, αλλά μόνο γυμνά σώματα και η ταλαιπωρία και αθλιότητα τους, δεν έχετε να πάρετε κάτι από μας, όπως ο Απόλλωνας από τον τυφλό. Για αυτό, αφού σταματήσετε τις ψυχρές απολογίες, κατεβείτε μαζί μας στο καμίνι της φτώχειας που πάντα μας καίει για να μείνετε άκαυτοι όπως οι τρεις παίδες από το καμίνι της Βαβυλώνας και να γευτείτε, όπως εκείνοι, τη δική μας δροσιά. Δεν θα ανεχτεί ο κοινός πατέρας όλων να αποκαλείται άδικος για την απληστία σας και την άμετρη ανισότητα. Δεν βλέπετε τι γίνεται όταν ένα στοιχείο έχει περισσότερα και καταλαμβάνει τη θέση των υπόλοιπων, δεν κατέστρεψε μετά το ίδιο και αυτό που κατέλαβε θανατώνοντας τη ζωντανή ύπαρξη.

Όταν αποφεύγετε γάμους, συνεστιάσεις και συναναστροφές με εμάς, δεν αποστρέφεστε ξεκάθαρα τη δική σας φύση, τι βλάπτει τη φύση σας όταν καθίσετε μαζί με έναν καλό φτωχό άνθρωπο ή μιλήσετε ή παντρευτείτε, δεν γνωρίζετε ότι ο Υιός του Θεού συμβίωσε με τέτοιους ανθρώπους και θεωρούσε αυτό το πράγμα δόξα και όχι ατιμία, αν αδικήθηκε ποτέ ένα παγώνι στη φύση του από μια κάργια που έτυχε να συναντήσει, θα μπορούσατε και εσείς να αδικηθείτε από φτωχούς που συναντήσατε εκεί είναι μόνο κοινωνία ύλης, εδώ είναι, όμως, ταυτοποίηση μορφής και φύσης όπως βλέπετε, δημιουργηθήκαμε όχι μόνο από ύλη αλλά και από αυλία, στην οποία έχουμε όλοι ανεξαιρέτως εξίσου την ευγένεια και δεν πρέπει με την ύλη μια για πάντα να προσκολλούμαστε και να σιχαινόμαστε την αυλία, μέσω της οποίας εξομοιώνεται κατά το δυνατό περισσότερο ο άνθρωπος στον Θεό.

Γιατί δεν χρησιμοποιούμε τον γάμο για την ασφάλεια της σύνεσης και της αγιότητας αλλά περισσότερο για εμπόριο και καπηλεία, που με αυτόν τον τρόπο έσφαλαν πολλές φορές αυτοί που ξεφεύγουν από το μέτρο και έχασαν παιδιά και αγαθά, τι θα κάνουν οι κοπέλες που δεν έχουν τίποτα, δεν θα διαφθείρουν, λοιπόν, αναγκαστικά μαζί με τα σώματα και τις ψυχές τους λόγω της δικής σας απληστίας, πρέπει η κοπέλα που δεν έχει τίποτα να παντρεύεται με τον πλούσιο γαμπρό και το αντίστροφο και έτσι θα μπορούσε η φτώχεια να μετριαστεί, η οποία, όπως γνωρίζω, δεν επικρατεί διαφορετικά στη ζωή από το να σμίγει τα όμοια μεταξύ τους, ενώ η μίξη των αντίθετων αποφεύγει τις ακρότητες τους και παράγει παραδόξως τη μεσότητα.

Για να μην φθείρουμε εξίσου και τα δύο μέρη, δώστε μας κάτι από το περίσσειμα σας για να μη γίνει σκουλήκι- όπως το μάννα κάποτε στο Ισραήλ, όσο αποταμιευόταν πάνω από την

ανάγκη για την επόμενη μέρα- που θα σας κατατρώει στον αιώνα τον άπαντα. Σεβαστείτε την κοινή φύση και τη μοιρασιά των έμψυχών και άψυχών σε όλα πώς αυτά δεν κρατάνε για τον εαυτό τους τα δικά τους, αλλά τα δίνουν σε όλους για απόλαυση, ταΐστε μας σαν τα σκυλιά σας και ντύστε μας σαν τα άλογα σας περισσότερο για τον Χριστό κάντε το, ο οποίος δέχεται αυτά που συμβαίνουν σε εμάς. Ντραπέιτε Αυτόν που σας τρέφει με τη δική του σάρκα και μην καταστολίζετε τις σάρκες των αλόγων με ασήμι, ενώ παραβλέπετε τα δικά μας γυμνά μέλη, μάλλον τα πολύτιμα μέλη του Χριστού, να λιώνουν από την πείνα και να παγώνουν από το ψύχος. Πώς θα το ανεχθεί Αυτός που παράτησε τα δικά του για εμάς, σας αρκεί ότι ο Δεσπότης σας επέλεξε και σας έδωσε καλύτερη μοίρα, αν βέβαια είναι καλύτερος αυτός που δίνει από αυτόν που παίρνει, και ο άνθρωπος εξαιτίας αυτού μεγαλοπρεπώς και αξιότιμα δέχεται την ονομασία του δίκαιου, όπως και αυτός που δανείζεται αποφεύγοντας ευχάριστα την εξόφληση έχει την ονομασία του αμαρτωλού.

Ας είναι δική σας η πολυτέλεια και δική μας η τροφή, όπως και τα μάτια δικά μας και ο λάρυγγας δικός σας οι ρώγες δικές μας και δικός σας ο τρύγος, δικά σας το μοσχάτο κρασί και τα χρυσά κύπελλα και δικά μας το παλιό ξεθυμασμένο κρασί και τα πήλινα σκεύη δικό σας το λαμπρό και χρυσοπλεγμένο ρούχο και δικά μας τα τρίχινα υφάσματα δικά σας η γλιδή και οι διάφορες πίτες και δικά μας το άζυμο ψωμί και τα παστά δικά σας τα νομίσματα από την πρώτη ποιότητα χρυσού που φυλάσσονται χύμα σε ξύλινα κιβώτια και δικά μας τα νομίσματα που αποτελούνται από ασήμι και χαλκό και προορίζονται για τη καθημερινή μας τροφή για εσάς όλα να έχουν σκοπό την ευχαρίστηση, για εμάς την χρεία και την ίδια την ανάγκη του σώματος επειδή σε εσάς έχει δοθεί η αφθαρσία και σε εμάς έχει κατακυρωθεί η αθλιότητα.

Σας αρκεί η ελευθεροστομία, ότι όλοι ακούν προσεκτικά τα λόγια σας και θέτουν υπό την εξουσία σας το αυτί τους, όποιοι και αν τυχαίνει να είναι σας αρκεί να ιππεύετε πάντα και να σέρνετε από πίσω σας παράσιτα και κόλακες σας αρκεί να φοράτε σχεδόν καθημερινά λαμπρά ενδύματα σας αρκεί να διασκεδάσετε και να ευχαριστιέστε σας αρκεί το ολότελα φορτωμένο τραπέζι τα λαμπρά υπνοδωμάτια που τραβούν τα βλέμματα όλων και σε αυτά τα ξένα και στολισμένα υφάσματα από χρυσάφι και ασήμι και τα παράξενα και ωραιότατα χαλιά το πλήθος των φίλων και τα εγκώμια για χάρη τους η φροντίδα των υπηρετών η ευχαρίστηση των λουτρών η φροντίδα της ζωής από τους καλύτερους γιατρούς και τα φάρμακα η ευωδία των μύρων και τα αρώματα από την Αίγυπτο η απόλαυση των σπιτιών και η αναπνοή των ευχάριστων ανέμων σε καλό καιρό από τα τριώροφα σπίτια η πρωτοκαθεδρία στις συναθροίσεις η κατοχή αγαθών και η απόλαυση τους ο σεβασμός, η τιμή και η προσκύνηση από όλους η τάχιση εκπλήρωση των επιθυμιών και η αρμαθιά των υπόλοιπων αγαθών, όσα παράγουν τα πέρατα της γης και τα βάθη της θάλασσας εμείς που ζούμε για πάντα στη φτώχεια στερούμαστε όλα αυτά ανεξαιρέτως και καθόλου δεν συμμετέχουμε σε αυτά. Τα ενδύματα αλλάζονται από εσάς ανάλογα με την ποιότητα και τη μεταβολή του καιρού, ενώ εμάς καλύπτει το κουρελιασμένο και γεμάτο βρωμιά, καταστροφικά και άθλια ζωύφια⁵ πανωφόρι που τυχαίνει πάντα να έχουμε το χειρότερο είναι ότι μας περιμένει και άλλη απαραίτητη τιμωρία αν δεν είμαστε ευχαριστημένοι με αυτά, ενώ εσείς μπορείτε να ελπίζετε στη Βασιλεία των ουρανών, αν μας κοιτάξετε με έλεος.

Ανακαινίστε εμάς τους συντετριμμένους, τους οποίους ο οργισμένος χρόνος κατέστρεψε άθλια με το βαρύτατο του ρόπαλο για την άτακτη συμπεριφορά των παιδιών του, ώστε ο κοινός μας πατέρας να ανακαινίσει τις ψυχές σας και να τις κάνει πλήρεις φωτός αν κάνετε κάτι για κάποιον εκτός από εσάς, αυτό το ίδιο θα απολαύσετε εσείς από τον κοινό πατέρα δώστε μας κάτι από το περίσσειμα σας, φίλοι και αδερφοί, ακόμα και αν αυτό το σιχαίνεστε και η ακοή σας δεν το δέχεται κανείς δεν είναι φίλος ή αδερφός των φτωχών, αν δεν έχει ανάγκη κάπου τη δουλειά τους, και τότε πολύ λίγο έπειτα, σαν να ήταν νεκρός, μας ξεχνάει από την καρδιά του αυτός που πριν από λίγο τάχα μας αγαπούσε.

Αν και φαινόμαστε σε εσάς χαμερπείς εξαιτίας της απορίας, είμαστε πολύ συχνά χρήσιμοι εκ φύσεως διαχωριζόμαστε από εσάς λόγω της περιουσίας και όχι της φύσης και αναγκαστικά χρειάζεστε τη βοήθεια μας. Από εμάς προέρχονται αυτοί που δουλεύουν τη γη, τα σπίτια, τα πλοία, οι χειρώνακτες, από τους οποίους αποτελούνται όλες οι πόλεις από εσάς τους ίδιους ποιοί προέρχονται, -γιατί πρέπει να ειπωθεί και αυτό, αν και είναι βαρύ για εσάς- οι παίχτες ζαριών, οι φιλήδονοι, αυτοί που ασχολούνται με τις κοινές μας συμφορές από απληστία, αυτοί που προκαλούν ταραχές στις πόλεις και αυξάνουν τη φτώχεια γιατί ο αυτοκράτορας θα φαινόταν να κάνει μια αφιερωματική πράξη στον Θεό αν έδωχνε από τα ανάκτορα αυτούς που δεν φροντίζουν για τους δικούς τους, ώστε να μη μπορούσε να μολυνθεί και ο ίδιος από την κακία τους.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Ξεράσατε πολλά απατηλά λόγια, κηφήνες, εναντίον μας, από τα οποία τα περισσότερα αγγίζουν τα δύο άκρα γιατί τα περισσότερα προέρχονται από την κλεψιά, τη μέθη, τις ηλιθιότητες, τις διαβολές, τους φθόνους και τους φόνους εσείς λανθασμένα τοποθετείτε αυτά στο μέσο.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Ναι, εμείς από αυτά τα άκρα δεν πήραμε ούτε λεφτά ούτε κάτι από τα αναγκαία επειδή το ένα άκρο στερείται τα αναγκαία από κακία και συμμετέχει στη δική μας αθλιότητα, ενώ το άλλο, ντυμένο με ασπλαχνία και αλαζονεία, δεν κοίταξε εμάς ποτέ με έλεος, εκτός εάν ένας γρήγορος πρεσβευτής από τον Χάροντα ερχόταν τότε μόλις που μας θυμούνται όλο τον υπόλοιπο ανεξαιρέτως χρόνο προσβλέπουμε στο δικό σας έλεος μιλώντας σας με θάρρος για αυτόν τον σκοπό.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Αν σας δίναμε τον δικό μας πλούτο, άθλιοι, τα παιδιά μας θα γινόντουσαν σαν κι εσάς.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Υπερισχύει, αξιοθαύμαστοι, το πνευματικό ρητό που λέει ότι δεν γνωρίζετε για ποιον μαζεύετε αυτά ούτε η δοσμένη από τον Θεό προσευχή συγχωρεί να κατέχουν και να αποταμιεύουν τόσα πολλά αγαθά αυτοί που ζητούν από τον Θεό το καθημερινό ψωμί δεν το έκαναν ούτε οι Εβραίοι όταν είχαν εναποθέσει την ελπίδα τους στον Κύριο ούτε είναι δίκαιο για αυτούς που δεν γνωρίζουν τι θα τους συμβεί ώρα με την ώρα να σκέφτονται για τα μελλοντικά και η θεία παραβολή λέει ότι δεν καρποφόρησε η γη του πλούσιου πώς θα φροντίσει ο Πατέρας των πνευμάτων τα παιδιά σας όταν αυτά έχουν γίνει η αιτία της φτώχειας των άλλων, γιατί Αυτός, όντας η δικαιοσύνη, αμέσως τα φθονεί και τα παιδιά, που γνωρίζει ότι δεν έχουν αυτή την προστασία, δίκαια τα φροντίζει και κάνει περίφημα και επιφανή τα παιδιά που δεν είχαν τη φροντίδα των βιολογικών τους γονέων.

Δεν σας διδάσκουν αυτά που βλέπετε καθημερινά, πόσο πολύ υπερτερούν των πλουτισμένων από εσάς παιδιών αυτά που η Πρόνοια παρέλαβε γυμνά και αφρόντιστα, κανείς νουνεχής δεν θα αντάλλαζε αυτή τη φροντίδα για όλα τα χρήματα του Κροίσου. Γιατί το μερίδιο από τον κόπο μας, το οποίο σύμφωνα με τον νόμο μας ανήκει, δεν μας δίνετε για την ψυχική σας σωτηρία, αλλά στο τέλος δίνετε και αυτό στα παιδιά σας, κάνοντας τα πάντα με εμπάθεια, δεν ακούσατε σε ποιους θα χαρίσει τη Βασιλεία Του ο Δότης των αγαθών, αν το έκανε για τους γιους και τις κόρες σας, συγχαρητήρια αν το έκανε για εμάς τους ίδιους, είναι μάταια η ελπίδα σας. Προσκαλείστε σε άφθαρτες αίθουσες λόγω του οίκτου προς εμάς, ωθείστε σε τιμωρίες χωρίς έλεος για τα αμέτρητα δώρα προς εμάς.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Τι θα κάνουμε αν φθάσουν τα δύσκολα γερατειά και οι αρρώστιες που τα συνοδεύουν ή κάποια άλλη δυστυχία από την περιπέτεια της ζωής και δεν βοηθήσει ο χρυσός, δεν θα πεθάνουμε κατευθείαν επονείδιστα,.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Όχι φυσικά, υπάρχει ο Χριστός αντί του χρυσού, προς τον οποίο εμείς πάντα

προσβλέπουμε και από τον οποίο γεννηθήκαμε, ζούμε και θα αναπληρώσει με δώρηση αγαθών όλη την ένδεια αυτών που αφέθηκαν κάτω αντί για επάνω. Σύμφωνα με τα λόγια του Ίδιου, αναγκαστικά θα ακολουθήσουν και οι κάτω, όπως η σκιά το σώμα δεν γνωρίζετε ότι αυτός ο συλλογισμός παίρνει την ελπίδα για τον Θεό από την ψυχή και μεγαλώνει την πίστη και τη φιλοδωρία του Θεού, γιατί η πείρα μας δίδαξε να θεωρούμε την ελπίδα βεβαιότερη από αυτά που έχουν στα χέρια τους άλλοι. Αυτός έχει τη δύναμη με κάθε τρόπο ακόμα και από ξερή πέτρα να βγάλει εύκολα νερό και από λίγα ψωμιά να χορτάσει χιλιάδες ανθρώπους η δυστροπία, η αβεβαιότητα και η απιστία σας κάνει στενό το χέρι που διοικεί τα πάντα.

Αν ήμασταν σε έρημο, θα ήταν εύκολο για Αυτόν να μας θρέψει τώρα, όπως κάποτε τους αγνώμονες Ιουδαίους εδώ, δοκιμάζοντας την αντοχή και την υπακοή μας, στερεί από εμάς πολλές φορές τα αναγκαία για χάρη σας, ώστε να μπορέσετε να τύχετε της σωτηρίας μέσω του οίκτου προς εμάς.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Πολλοί από εσάς, άριστοι, δεν σταματάνε, αν και κατέχουν επαρκή αγαθά, από απληστία να επαιτούν, μερικοί γυμνώνουν τα μέλη τους τον χειμώνα υποκρινόμενοι τους ακραία φτωχούς και τρίζουν τα δόντια για να προσελκύσουν έτσι τον οίκτο αυτών που τους βλέπουν. Εξαιτίας τους, αυτοί που δεν έχουν τίποτα δεν γίνονται πιστευτοί και πεθαίνουν από την πείνα.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Εκείνοι δεν θα επινοούσαν αυτά τα πράγματα εναντίον της ζωής των ιδίων, αν εσείς ήσασταν πρόθυμοι για καλές πράξεις ισχύει η εντολή που λέει ότι αυτοί που ελεούν μιμούμενοι τον Θεό πρέπει να τα σκέφτονται αυτά, να κάνουν πολλές πράξεις και να δέχονται να μας αγαπούν όπως τους εαυτούς τους.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Πώς δεν λυγίζετε με τις συμφορές μας, αγνοείτε, όπως φαίνεται, την οργή των αυτοκρατόρων εναντίον μας, τις επιβουλές, τις διαβολές και τον υφέρποντα φθόνο των ισάξιων μας για αυτούς που ευτυχούν, πόση είναι η φροντίδα μας να αυξήσουμε την περιουσία μας και πόσος πάλι ο φόβος μας να τη διατηρήσουμε και εσείς μας θεωρείτε από αυτά ευτυχισμένους. Είναι δυσκολότερο, βέβαια, να διατηρήσει κανείς τα αγαθά του παρά να τα κατακτήσει. Μάθετε ότι ηδονή δεν είναι η πολυτέλεια αλλά το να έχεις ανώτερες έγνοιες στη ψυχή σου, το να κοιμάσαι αμέριμνα, το οποίο ακριβώς μας αφαιρεί η φροντίδα του πλούτου και οι υποψίες που ακολουθούν αυτή από παντού, οι οποίες άθλια καταβυθίζουν ψυχή και σώμα σε απόγνωση.

Τι έκαναν οι περισσότεροι από εσάς, αποκρουστικοί απατεώνες, δεν διάλεξαν την φτώχεια από τη κακία τους, την οποία δεν θα αντάλλαζαν με τις μεγαλύτερες τιμές, αν κάποιος ήθελε να τους απαλλάξει από αυτή,.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Δεν πρέπει να περιφρονείτε εξαιτίας αυτών και εκείνους που δυστυχούν με άλλον τρόπο. Εξαιτίας αυτών, πρέπει μάλλον και εκείνους να ευεργετείτε και να μην αποφεύγει ο αληθινά ελεήμονας να απλώνει το χέρι. Θυμηθείτε, τρισευτυχισμένοι, αυτούς που κάποτε ήταν πλούσιοι όπως εσείς και δεν μπορούσαν να ανέχονται να βλέπουν το ελεεινό θέαμα εξαντλημένων από παθήσεις, γερατεία και φτώχεια ανθρώπων να τριγυρνούν άθλια στο κέντρο της πόλης τους είχαν να μένουν ή σε ξενώνες, ή σε γηροκομεία, ή σε νοσοκομεία, ή σε ορφανοτροφεία ή σε άλλα τέτοια ιδρύματα. Οι πλούσιοι φρόντιζαν αληθινά τις φτωχότερες παρθένες, τη μόρφωση των άπορων και των ορφανών, την κατασκευή νυμφικών θαλάμων και όλα τα άλλα ανεξαιρέτως που χρειάζονται οι φτωχοί τότε ο αέρας για τίποτα από αυτά δεν δεχόταν στεναγμό.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Αγνοείτε, καλοί, πόση ήταν η αφθονία των αγαθών εκείνον τον καιρό, τότε που άκμαζαν η εξουσία και η πίστη μας. Κατείχαμε τα πέρατα όλης της γης, ενώ τώρα δεν μας

έχει απομείνει το έδαφος καμίας επαρχίας τότε κατείχαμε όλα τα έθνη και τώρα υποδουλωθήκαμε σε όλους, αφού έτσι η Πρόνοια, που εξουσιάζει τον κόσμο, κάνει τα πράγματα άνω κάτω και μεταφέρει την εξουσία από το ένα έθνος στο άλλο αγνοείτε ότι τότε δεν ήταν κανένας φτωχός ούτε αιχμάλωτος τώρα σχεδόν όλοι είναι δούλοι και τρισαιχμάλωτοι. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε εμείς, όντας λιγοστοί, για ένα άπειρο πλήθος τότε ο αυτοκράτορας, αν έβρισκε κάποιον μεγάλο θησαυρό, δεν τον προσεταιριζόταν, αλλά διέταζε αυτόν που τον βρήκε να τον χρησιμοποιήσει τώρα αρπάζουν εξαιτίας της φτώχειας και τις περιουσίες των νεκρών, επειδή τα κέρδη τους λιγόστεψαν.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Υπήρχαν, υπήρχαν και τότε φτωχοί, αν και δεν ήταν τόσο πολλοί, και πάντοτε θα υπάρχουν, ώσπου ο Χριστός, που είναι ο Ίδιος η αλήθεια, το αποφασίσει να μην υπάρχουν και ουδέποτε θα εκλείψουν. Αν στους φτωχούς δεν παρέχονται αιχμαλωσίες, παρέχονται όμως αρπαγές, πλεονεξία, ορφάνια, ναυάγια και τα υπόλοιπα αλλεπάλληλα παθήματα της ζωής επειδή η φτώχεια είναι αναγκαία στη σύσταση του κόσμου, όπως τα πρώτα και αρχικά σώματα, η οποία επικρατεί σε αυτά με αφθονία, ενώ ο πλούτος σπανίζει επειδή φθείρει τα καλά πράγματα. Αν τώρα οι φτωχοί και οι αιχμάλωτοι είναι περισσότεροι εξαιτίας των αμέτρητων παθημάτων, μακάρι και η σκέψη σας να δείχνει περισσότερο οίκτο ο χρόνος τώρα απαιτεί αυτό το φάρμακο για τη σωτηρία και αυτό αρκεί έναντι όλων για να σας εντάξει στη χορεία των αγίων και περισσότερο σε εκείνους που παρείχαν από τα αναγκαία για αυτούς αγαθά. Αυτά τα οποία λίγο μετά θα αφήσετε πεθαίνοντας, δανείστε τα σε εμάς, μάλλον μέσω ημών στον κοινό Δεσπότη, ώστε αντί αυτών να αναλάβετε τη διοίκηση περισσότερων αγαθών.

Γνωρίζετε ότι δεν λαμβάνουμε τις ευεργεσίες σας δωρεάν, αλλά κατευθείαν σας ανταποδίδουμε ευχαριστίες, ευχές, επαίνους, προσκυνήσεις, εγκώμια, υποκλίσεις και σας ικετεύουμε σχεδόν σαν θεούς αυτά δεν τα ζητάτε, τα απαιτείτε από εμάς επειδή ο Δεσπότης για χάρη μας σας παρέδωσε αυτά τα αγαθά. Για αυτό, απορρίπτοντας τη θυσία για τον Ίδιο, απαιτεί απαραίτητα το έλεος σε εμάς, λέει χιλιάδες φράσεις για αυτό, υπόσχεται εξαιτίας αυτού την κάθαρση κάθε αμαρτίας, τη συμμετοχή στη Βασιλεία Του και καθιστά υπεύθυνο πολλών πραγμάτων αυτόν που διαχειρίστηκε καλά αυτά που του εμπιστεύτηκαν.

Δώστε, λοιπόν, σε εμάς τα δικά μας αγαθά, περισσότερο στον κοινό Πατέρα γιατί Αυτός τα παίρνει, ακόμα και αν εμείς απλώνουμε το χέρι, δεν ντρέπεται να δανείζεται τα δικά Του σαν να είναι ξένα και τα δίνει αμέσως με τόκους αν δανείσετε τα ίσα χωρίς ευγνωμοσύνη σε Αυτόν που σας έδωσε, θα τα δώσει όλα σε άλλους συνετούς και πιστούς διαχειριστές, οι οποίοι δεν θα φροντίσουν μόνο τα δικά τους, αλλά θα νοιαστούν αληθινά και για αυτά που έλαβαν. Συνηθίζει να δίνει φτώχεια στον σπάταλο, αρρώστια σε αυτόν που χειρίστηκε κακά την υγεία του, κάποτε έχθρα στη βλαβερή φιλία, σκλαβιά στην ψυχοφθόρο ελευθερία και κάνει καλύτερους εξαιτίας των αντίθετων αυτούς που δεν χειρίστηκαν καλά την περιουσία της σοφίας και αποδοκιμάστηκαν ως ανίδεοι, κάτι το οποίο έχουν πάθει πολλοί από εσάς.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ. Γνωρίζουμε, λοιπόν, τα γνωρίζουμε περισσότερο από εσάς, γυμνοί σοφιστές αυτοί που ανήκουν στην οικογένεια μας δεν αντιλαμβάνονταν τον ήχο του χρυσαφιού μας, δεν θα ερχόντουσαν ποτέ να μας επισκεφθούν και να μας φροντίσουν, ούτε φίλος, ούτε γείτονας, ούτε αδερφός, ούτε κανένας άλλος, ούτε θα αξίωναν για τον θάνατο μας την αρμόζουσα τιμή, ούτε θα υπήρχε έριδα μεταξύ των εκκλησιών για την ταφή μας, δεν θα μας υποδεχόντουσαν ωραίοι και υπέρλαμπροι τάφοι, ούτε ψαλμοί και θρήνοι, ούτε εγκώμια ρητόρων, ούτε πληθώρα φώτων και ευγενών στην εκφορά μας, ούτε κραυγές, δάκρυα και στηθοκοπήματα συγγενών, ούτε τα θρηνητικά άσματα που δημιουργούν και στα οποία προεξάρχουν οι γυναίκες, ούτε η τιμή για όλα αυτά, αλλά, σαν να ήμασταν κάποιο βάρος, θα κειτόμασταν για αρκετό καιρό ανέγγιχτοι, όλοι θα έπαιρναν το βλέμμα τους από εμάς και πολύ καιρό μετά αυτοί που χρειάζονταν το σπίτι μας θα ένωναν άτιμα το χρώμα μας, μη

ανεχόμενοι τη δυσωδία, με το χόμα της γης.

Για να μην ξεπέσουμε σε όλα αυτά και τύχουμε τέτοιας ζωής και ταφής, το οποίο δίδαξε και σε εσάς η πείρα, ο χρυσός είναι για εμάς φυσικά αξεπέραστος και προτιμότερος από τις ψυχές μας και η απόκτηση και διαφύλαξη του από παντού είναι πολυπόθητη και ανεχόμαστε να πάθουμε τα πάντα για αυτόν.

ΠΕΝΗΤΕΣ. Και ποια είναι η αξία, κάλλιστοι, των κροκοδείλιων δακρύων ή των τάφων και των γαιών που θα δεχτούν τα σώματα σας απέναντι στις αιώνιες κατοικίες, όταν θα διαδεχθούν τις ψυχές η αιώνια θλίψη και η τιμωρία, από τις οποίες απομακρύνεστε πολλές φορές και από εχθρούς, και οι τάφοι των ηρώων θα καλύψουν τα λείψανα αχρείων και ασεβών ανθρώπων νόημα έχει η δόξα όταν βασίζεται στην ανάγκη και την περιουσία, ποια είναι η συμφορά της στέρησης αυτών για εκείνον που είναι ελεήμονας στην ψυχή, έχει τοποθετήσει τον πλούτο και το όνομα του στον ουρανό και δεν κάνει πράξεις άξιες δακρύων,. Οι πνευματικοί άνδρες μας διδάσκουν ότι δεν υπάρχει καμία υψηλότερη τιμή για αυτούς που πεθαίνουν από τη καλή φήμη, ακόμα και αν έζησαν με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωή τους, ακόμα και αν τους δεχτεί οποιοδήποτε μέρος της κτίσης. Όχι μόνο τη φήμη αλλά και την άδοξη ταφή θεωρούν οι πνευματικοί άνδρες αιτία για καλύτερη ανάσταση, την οποία μακάρι και εσείς, οι μιμητές του ελεήμονα Χριστού, να αξιωθείτε με τη χάρη και τη φιλανθρωπία Του, στον Οποίο αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση αιώνια, αμήν.